

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.378/2012/31.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. év május hó 23. napján tartott nyilvános ülésen és 2013. év október 8. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 5.B.125/2011/67. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére megállapított bűncselekményt emberölés bűntette kísérleteként minősíti [Btk. 166. § (1) bekezdése].

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés és közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 7 (hét) évre súlyosítja.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 207.833,- (kettőszázhétezer-nyolcszázharminchárom) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A vádlottat a Fővárosi Törvényszék 2012. év szeptember hó 18. napján kelt 5.B.125/2011/67. számú ítéletével bűnösnek mondta ki testi sértés bűntettében [Btk. 170. § (1) bekezdés (6) bekezdés], ezért - mint visszaesőt - 5 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt,

rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, téves minősítés miatt, a büntetés súlyosításáért, míg vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.223/2011/10. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal - csak súlyosításra irányulóan - fenntartotta, míg a vádlott és védője fellebbezését nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat összességében értékelte. Figyelemmel arra, hogy a vádlott ellen párhuzamosan folyó eljárást elmebetegsége okán felfüggesztették, az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott e körben, újabb szakértői véleményt szerzett be és a szakértőket együttesen is meghallgatta. Így megalapozott azon következtetése is, hogy a vádlott esetében nincs olyan körülmény, amely beszámítási képességét korlátozná.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, számot adott arról, hogy a vádlotti védekezést miért vetette el, így okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, mind a cselekmény minősítése, mind annak jogi indokolása megfelelő. A büntetés kiszabása körében nagyobb nyomatékkal kell figyelembe venni a cselekmény indokolatlan elkövetését és azt a körülményt, hogy a vádlott a sértettet tovább akarta bántalmazni, ez kizárólag a sértett menekülése miatt maradt abba, így vele szemben súlyosabb büntetés kiszabása indokolt.

A védő 2012. év december hó 3. napján kelt írásbeli beadványában vádlott ismételt elmeorvos-szakértői vizsgálatára tett indítványt, melyhez csatolta az IMEI legfrissebb zárójelentését.

A védő a nyilvános ülésen - erre irányuló bizonyítási indítványa elutasítását követően - pontosított tartalommal megismételte az elmeorvos-szakértői vizsgálatra irányuló indítványát, melynek ezen formájában az ítélet tábla helyt adott és a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alapján nyilvános tárgyalásra tért át és a vádlott jelenlegi elmeállapotára vonatkozóan kiegészítő orvosszakértői vélemény beszerzését rendelte el.

A vádlott védője 2013. év július hó 31. napján ismételt indítványt terjesztett elő, melyben a korábban eljárt szakértő kizárását és új szakértő bevonását indítványozta arra hivatkozással, hogy 1. szakértő korábban nem megfelelően végezte el a szakértői vizsgálatot.

A másodfokú nyilvános tárgyaláson vádlott védője ezen indítványát fenntartotta, álláspontja szerint a vádlott jelenleg nincs beszámítható állapotban, ezt igazolja az általa csatolt IMEI-ben készült zárójelentés és vádlott legutóbbi öngyilkossági kísérlete is.

A Fellebbviteli Főügyészség tárgyaláson jelenlévő képviselője a szakértő kizárására és újabb szakértő bevonására irányuló védelmi indítványt alaptalannak tartotta és ezen okból annak elutasítását indítványozta.

Az ítéltábla a szakértő kizárására és újabb szakértő kirendelésére vonatkozó védelmi indítványt elutasította arra figyelemmel, hogy a szakértői vizsgálat során a szakértők a vonatkozó jogszabályi előírásokat betartották, a kirendelő határozatban foglalt feladatot elvégezték, a védő által előadottak sem a szakértő kizárását, sem újabb szakértő kirendelését nem alapozták meg.

Az ügyész perbeszédében az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta, az elsőfokú bíróság ítéletében kiszabott büntetés súlyosítását indítványozta.

A védő perbeszédében a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta felderítetlenség, iratellenesség és helytelen ténybeli következtetések miatt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem a megvizsgált bizonyítékokon alapul továbbá az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének sem tett eleget, amikor nem hallgatta meg tanúként 1. személyt és a sértett feleségét, akik lényeges kérdésekre tudtak volna nyilatkozni. Iratellenes megállapítást is tartalmaz az ítélet, a sértettnek ugyanis észlelnie kellett volna a kialakuló légmell miatt, hogy megszárták, ha nem észlelte, akkor nagyon ittas volt, így vallomására nem lehetett volna tényállást alapítani.

A védő másodlagos indítvány a bizonyítottság okán a vádlott felmentésére irányult.

A vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt semmit elmondani.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Bíróság Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével és azt megelőzően lefolytatott elsőfokú eljárással szemben emelt védelmi kifogások nem voltak helytállóak. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének széles körűen tett eleget, ezen belül a felmerült adatok alapján széleskörű bizonyítást folytatott le vádlott elmeállapotára vonatkozóan, és ennek alapján vont következtetést vádlottnak a bűncselekmény elkövetése és a cselekmény elbírálása során fennálló beszámítási képességére vonatkozóan.

A Fővárosi Ítéltábla azért rendelte el a vádlott elmeorvos szakértői véleményének ismételt kiegészítését, mert a kiegészítő szakvélemény elkészítése és a másodfokú bíróság által kitűzött nyilvános ülés időpontja között több mint egy év telt el.

A Fővárosi Törvényszék nagyobb részt helyes tényállást állapított meg, azt a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményére figyelemmel, illetve az iratok alapján csak kisebb mértékben kell helyesbíteni, illetve kiegészíteni a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottan az alábbiak szerint:

- Az ítélet személyi részét annyiban pontosítja, hogy az ítélet 4. oldal 2. bekezdését az ítélet 2. oldal II. alatti személyi részéhez átemeli és kiegészíti azzal, hogy a vádlott jelenleg sem szenved tudatzavarban, elmebetegségben, értelmi fogyatékoságban, szellemi leépülésben. A vádlott antiszociális személyiség-összetevőkkel rendelkező személy, rejtőzködő viselkedéssel, erkölcsi lazasággal, indulatos és agresszív viselkedésre, krimenre való hajlammal. Személyiségzavara nem éri el a kóros elmeállapot szintjét. Magatartása a teátrális és manipulatív személyiség-összetevő részeként értékelhető, az általa hangoztatott hanghallások, észlelések, egyértelműen manipulatív jellegűek, kóros elmeállapotnak nem felelnek meg. A vádlott gyengébb intellektuális kapacitású és értelmi képességű, szűk bázisú, strukturálatlan személyiség határozott indulatvezéreltséggel, agresszív megnyilvánulásokkal. Magatartásával a társas konvenciókat és társas normákat gyakran megsérti. Acting out személyiségjegyeket is mutat, amelyek miatt jellemző, hogy indulatkitörései alkalmával nem törődik viselkedése várható következményeivel, agresszív törekvései és impulzusai fékezetlenül nyilvánulnak meg. Gondolkodásában infantilis elemek észlelhetők, melyhez manipulatív attitűd társul viselkedési fondorlattal, igyekszik magáról más képet kialakítani, mint amilyen valójában. Pszichózisra, hallucinációra utaló konstellációt a vizsgálatok nem jeleztek.
- A személyi részben a 2. oldal utolsó bekezdését annyiban pontosítja, hogy vádlott tekintetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság az 5.B XIV.4291/98/141. számú és a 13.B.34287/2003/27. számú ítéletet foglalta össze büntetésbe.
- Az ítéleti tényállás 3. oldal 4. bekezdésének 8 sorát azzal pontosítja, hogy „jobb kézzel, két ízben **legalább** közepes erővel.”
- az ítéleti tényállás 3. oldal 2. bekezdés 10. sorát azzal egészíti ki és pontosítja, hogy a sértett további bántalmazását egy ismeretlenül maradt férfi akadályozta meg azzal, hogy vádlottat lefogta.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Fővárosi Törvényszék kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit - egyetlen kivétellel - megtartotta. Nyilvánvaló volt az elsőfokú eljárás során, hogy a sértett fél a vádlottól, aminek a tárgyaláson több ízben hangot is adott. Így kijelentette, hogy a vádlott jelenlétében nem kíván vallomást tenni (22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal), majd ismételten kijelentette, hogy a tárgyaláson nem akar megjelenni, illetve, hogy belőle „már nem lehet többet kihúzni.” (22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3., 4. oldal).

Az elsőfokú bíróság a sértett kijelentéseit figyelmen kívül hagyta, nem érzékelte, hogy a sértett magatartásának a vádlottól való félelme az oka és ennek megfelelően nem alkalmazta a Be. 292. § (2) bekezdésében foglaltakat.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, számot adott arról, hogy a vádlott tagadásával szemben miért a sértett nyomozati vallomásaira alapította a tényállást, és azt is megindokolta, hogy a többféle tanúvallomás közül melyik vallomást és miért fogadott el. A tanú vallomásában foglaltakat az igazságügyi orvosszakértő véleménye és a tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékok is megerősítették. A vádlott egy hétköznapi, jelentéktelen szóváltást követően indokolatlanul támadt rá a sértetre és szúrta meg őt két ízben, majd meg is rúgta. Támadó magatartásával csak akkor hagyott fel, amikor lefogták, illetve a sértett barátjával együtt elmenekült. A sértett - állapotától függetlenül - észlelte a támadást, még akkor is, ha annak pontos lefolyását nem ismerte fel, a jelenlévő társa az előzményeket illetően megerősítette vallomását, míg a további két, a házban tartózkodó kívülálló tanú is kizárólag a vádlott nevét hallotta a szúrással kapcsolatban.

A védői felvetéssel kapcsolatban rögzíthető, hogy 1. és 2. személy tanúkénti meghallgatására valóban nem került sor, azonban maga a védő sem állította, hogy e vallomások az irányadó tényállástól eltérő adatokkal szolgáltak volna.

Az irányadó tényállásból okszerű a vádlott bűnösségére levont következtetés, de a cselekmény minősítése nem felel meg a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek, az Ítélet tábla a Btk. 26. §-a alapján az elkövetéskori jogszabályokat alkalmazta a vádlottal szemben, mert az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. tv a vádlottra nézve szigorúbb rendelkezéseket tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 10. oldal 2. bekezdésétől a 10. oldal 4. bekezdéséig indokolta, hogy miért nem állapította meg az ennél súlyosabb, eredetileg az ügyészi vádban írt minősítést. Ugyanakkor a 15. számú Írányelvben foglaltak alapján - amit az elsőfokú bíróság a jogi indokolásában felsorolt - az mind ölésre irányuló szándékra utalt. A másodfokú bíróság a jogi indokolást kiegészíti azzal, hogy a vádlott a cselekmény elkövetéséül egy kb. 8 cm pengehosszúságú kést használt, amely az emberi élet kioltására alkalmas eszköz, a kezében tartott késsel két ízben, legalább közepes erővel létfontosságú szerveket magába foglaló testrészt támadott. A sértett vonatkozásában, tudattartalmának át kellett fognia, hogy az alkalmazott eszköz - legalább közepes erővel véghezvitt cselekvőség esetén - az emberi élet kioltására alkalmas.

E körben nem bír jelentőséggel az elhatárolás szempontjából az, hogy nem volt felderíthető a tett motívuma. Számos esetben fordul(t) elő, hogy jelentéktelen semmiség vezet az adott cselekmény elkövetéséhez, ami nem zárja ki az adott élet

elleni cselekmény elkövetésének megállapíthatóságát. E körben elmulasztotta értékelni az elsőfokú bíróság azt a körülményt, hogy a vádlott a cselekményt nem magától hagyta abba, hanem a folytatásban őt megakadályozták, illetve a sértett a helyszínről elmenekült.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket felsorolta. További súlyosító körülmény az ittas állapotban történt elkövetés.

A vádlottal szemben kiszabható büntetés öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés - figyelemmel a vádlott által elkövetett bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára és valamennyi bűnösségi körülmény nyomatékára - a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetést nem találta elégségesnek a büntetési célok eléréséhez, ezért a szabadságvesztés büntetést súlyosította.

Az ítéltábla álláspontja szerint a büntetés súlyosítsa áll arányban az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, a súlyosító és enyhítő körülményekkel.

A mellékbüntetésként kiszabott közügyektől eltiltás tartamát a szabadságvesztés tartamához igazodóan felemelte.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalától a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogva tartásban töltött időt a Fővárosi Ítéltábla a Be. 99. § (1) bekezdésben foglaltak alapján a kiszabott börtönbüntetésbe beszámította.

A bűnügyi költség viselésével kapcsolatban az Ítéltábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2013. év október hó 8. napján

. Rédei Géza s.k.. Vincze Piroska s.k.. Bartkó Levente s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.125/2011/67. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.378/2012/31. számú ítéletében foglalt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2013. év október hó 8. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: